

Niebo z widokiem na Seret

I

Śpiewała mi babcia pieśń pełną tęsknoty,
co każde ludzkie serce poruszy,
śpiewała ją zawsze, gdy życia kłopoty
kładły się cieniem na biednej duszy.

II

*„Nie było na świecie piękniejszej krainy
od tej, gdzie Seret wody swe toczy,
od tej, gdzie żyją najładniejsze dziewczyny
z kwiatami pośród czarnych warkoczy.*

III

*Tam, pośród zielonych, bezkresnych przestrzeni
stał ukochany nasz dom rodzinny,
gdzie wital cię zawsze zapach chleba w sieni,
zapraszał wszystkich próg nasz gościnnie.*

IV

*Siadałam z siostrami przy ładnej pogodzie
na schodach zdobnych w pachnące kwiaty
lub z książką się kładłam pod drzewem w ogrodzie
i odkrywałam nieznanne światy.*

V

*Chodziłam po parku w księżęcej dziedzinie,
biegłam na przystań, do kawalerów,
pływałam kajakiem, tańczyłam przy winie,
cicho wracałam z nocnych spacerów.*

VI

*W tym miejscu niezwykłym, jedynym na ziemi
gdzie rzeka płynie głębokim jarem,
jaskinia Werteba wiedzie do podziemi,
co tajemnice skrywają stare.*